

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jan Surma
Sędziowie:	SSA Dariusz Kłodnicki (spr.) SSA Sławomir Jurkowicz
Protokolant:	Katarzyna Rzepecka

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2012 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa **A. O. (1)**

przeciwko **B. P., Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w K. i Prezesowi Sądu Okręgowego w O.**

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 14 grudnia 2011 r. sygn. akt I C 41/11

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powoda na rzecz pozwanej B. P. 900 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;**

3. **zasądza od powoda na rzecz pozwanego Skarbu Państwa 1.170 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

UZASADNIENIE

W dniu 26.06.2008 r. wpłynął pozew A. O. (1) przeciwko W. P. – Komornikowi Sądowemu Rewiru I w K. o zapłatę 2.906,12 zł z tytułu odszkodowania i zadośćuczynienia, w związku z naruszeniem przez pozwanego dóbr osobistych powoda oraz o złożenie przez pozwanego oświadczenia obejmującego przeprosiny, w związku z nienależytym dopełnieniem przez niego obowiązków służbowych, w trakcie prowadzonej przez niego egzekucji komorniczej z wniosku byłej żony powoda o alimenty.

W związku ze śmiercią pozwanego, co miało miejsce w dniu 11.06.2009 r., powód złożył wniosek o dopozwanie Prezesa Sądu Rejonowego w K. oraz Prezesa i Wiceprezesa Sądu Okręgowego w O.. Wniósł również o podjęcie zawieszono postępowania z udziałem spadkobierczynie pozwanego B. P..

Precyzując żądanie pozwu, w ramach pisma procesowego złożonego w dniu 29.12.2010 r., wniósł o zasądzenie na jego rzecz solidarnie od Skarbu Państwa reprezentowanego przez w/w jego reprezentantów oraz B. P. kwoty 12.742,44 zł, tytułem zadośćuczynienia za doznane przez niego krzywdy w związku z naruszeniem jego dóbr osobistych, związanych „z oderwaniem prawego ojca od dziecka i załamaniem kariery zawodową, poprzez pozbawienie go środków do życia na całe lata”. W uzasadnieniu wskazał na nieprawidłowe działania komornika, przy wykonywaniu jego obowiązków (matactwa) oraz brak należytej kontroli, niedbalstwo, brak empatii i zwykła złośliwość, ze strony władzy reprezentowanej przez prezesów Sądu Rejonowego (...) w K. i Sądu Okręgowego w O..

W piśmie procesowym wniesionym w dniu 17.02.2011 r. (k: 76), powód wniósł ponadto o złożenie przez pozwanych przeprosin o treści jak na k: 32, z uwzględnieniem, że B. P. ma je złożyć w imieniu pierwotnie pozwanego.

Na rozprawie w dniu 23.09.2011 r. powód złożył oświadczenie o cofnięciu skierowanego do B. P. żądania przeprosin w imieniu W. P..

Na rozprawie tej Sąd Okręgowy wezwał do udziału w sprawie po stronie pozwanej Skarbu Państwa reprezentowanego przez Prezesa Sądu Rejonowego w K. i Prezesa Sądu Okręgowego w O. (k: 135).

Pozwana B. P. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazała, że brak jest podstaw do materialnej odpowiedzialności komornika z tytułu wykonywanych czynności egzekucyjnych, a tym bardziej jego następcy prawnego. Pozwana wskazała ponadto, iż W. P. – Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym W K. podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej, a zatem powód wszelkie ewentualne roszczenia pieniężne powinien dochodzić od ubezpieczyciela (...) S.A. w W..

Pozwany Skarb Państwa zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa, wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że roszczenie powoda jest niezasadne, albowiem czynności Sądu Rejonowego i Sądu Okręgowego w O. jak również komornika znajdowały swoje uzasadnienie w obowiązujących przepisach prawa.

Wyrokiem z dnia 14.12.2011 r. Sąd Okręgowy w O. oddalił powództwo (pkt I) oraz zasądził od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa w W. oraz B. P. po 960 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt II i III).

Podstawą jego wydania były następujące ustalenia.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 01.10.2001 r. sygn. akt I RC 70/01 zasądzone od A. O. (1) alimenty na rzecz małoletniego D. O. w kwocie po 250 zł miesięcznie płatne z góry do dnia 15 – go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki do rąk jego matki A. O. (2). W dniu 17.02.2003 r. w/w prawomocny wyrok został opatrzony klauzulą wykonalności do pkt IV i VIII. Powód świadczenie alimentacyjne spełniał w formie przelewów z rachunku bankowego składając w tym celu dyspozycję zlecenia stałego. I tak w okresie od 15.08.2001 r. do 15.10.2003 r. kwoty przelewów wynosiły 200 zł miesięcznie, zaś od 15.11.2003 r. kwoty przelewów wynosiły 250 zł miesięcznie.

Wnioskiem egzekucyjnym z dnia 01.10.2003 r. A. O. (2) złożyła wniosek o wszczęcie przeciwko powodowi egzekucji świadczenia alimentacyjnego na rzecz ich małoletniego syna D. O.. Wierzycielka przedkładając tytuł wykonawczy - wyrok Sądu Okręgowego w O. z dn. 01.10.2001 r. sygn. akt I RC 70/01 wniosła o egzekucję alimentów zaległych od dnia 15.11.2002 r. do 30.09.2003 r. oraz bieżących alimentów od dnia 01.10.2003 r., po 50 zł miesięcznie. Komornik dokonał wadliwego doręczenia powodowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, na co on złożył skargę. Sąd

Rejonowy w K. postanowieniem z dn. 17.05.2004 r. sygn. akt R III Co 52/03 nakazał komornikowi dokonać doręczenia dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji w sprawie I Kmp 135/03 ponownie, w sposób odpowiadający przepisom k.p.c. Ponownym zawiadomieniem z dn. 26.05.2004r. komornik zawiadomił dłużnika o wszczęciu egzekucji od czerwca 2004 r. alimentów bieżących po 50 zł, kwoty 12,91 zł tytułem opłaty, alimentów zaległych w kwocie 926,67 zł, odsetek zaległych do 26.05.2004 r. w kwocie 88,51 zł oraz kwoty 152,28 zł tytułem opłaty egzekucyjnej.

Powód domagał się pozbawienia wykonalności ww. tytułu wykonawczego. Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dn. 09.06.2004 r. sygn. akt R III C 131/04 oddalił powództwo. Postanowieniem z dnia 18.11.2004 r. komornik ustalił koszty postępowania egzekucyjnego w sprawie w wysokości 209,43 zł. W tym dniu dokonał także zajęcia wynagrodzenia dłużnika uzyskiwanego w Zakładzie (...) sp. z o.o. celem zaspokojenia należności: od grudnia 2004 r. alimentów bieżących w kwocie po 50 zł miesięcznie oraz opłaty 13,48 zł, alimentów zaległych w kwocie 1226,67 zł, odsetek od 18.11.2004 r. w kwocie 151, 25 zł i opłaty egzekucyjnej w kwocie 209,43 zł. Na wezwanie Komornika z dnia 18.11.2004r. A. O. (2) wyjaśniła, że od listopada 2003r. otrzymuje od byłego męża A. O. (1) alimenty na syna w zasądzonej kwocie 250 zł, a zaległości pochodzą z okresu od października 2001 r. – do października 2003 r. Według Wierzycielki dłużnik płacił 200 zł alimentów zamiast zasądzonych 250 zł, tak więc miesięczne zaległości wynoszą po 50 zł.

Pismem z dn. 22.01.2005 r. A. O. (1) zwrócił się do Komornika o precyzyjne wyliczenie kwoty, którą od dwóch miesięcy zajmuje z jego poborów. W aktach I Kmp 135/03 brak jest odpowiedzi na to pismo.

W dniu 12.04.2005 r. powód złożył skargę na czynności komornika, którą uzupełnił pismem z 07.05.2005 r. powołując się na przepisy ustawy z dn. 17.06.2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki – zajęcia wynagrodzenia za pracę na poczet należności alimentacyjnych – o którym dowiedział się z pisma komornika otrzymanego w dniu 02.12.2004 r. W skardze podnosił, że działanie komornika jest przedwczesne z uwagi na toczące się postępowanie w sprawie alimentów, a dotychczasowe świadczenia alimentacyjne regulowane były w drodze zlecenia stałego na rachunku bankowym. W kolejnych pismach powód twierdził, że jest szykanowany przez komornika i sądy, ponieważ pomimo dobrowolnego płacenia alimentów matka małoletniego D. O. uprawnionego do alimentacji, nie zaprzestała egzekucji komorniczej. Domagał się również zadośćuczynienia za pięć miesięcy poniżenia i nieodpowiedzialności prokuratury i sędziów. Sąd Okręgowy w O. oddalił skargę postanowieniem z dnia 07.06.2005 r., sygn. akt II S 19/05.

Powód składał również skargę na czynności Komornika do Sądu Rejonowego w K., lecz sąd ten postanowieniem z dnia 04.08.2005 r. sygn. akt RIII Co 56/04 skargę oddalił.

Komornik wezwał A. O. (2) do osobistego stawiennictwa, celem złożenia wyjaśnień niezbędnych do prowadzenia egzekucji. Pismem z dnia 23.09.2005 r. powiadomił pracodawcę A. O. (1) o zakończeniu postępowania w sprawie I Kmp 135/03. Postanowieniem z 15.11.2005 r. komornik na wniosek wierzycielki postępowanie egzekucyjne umorzył i tytuł wykonawczy zwrócił wierzycielowi.

Dnia 28.11.2005 r. komornik powiadomił A. O. (1), że w związku z błędem w programie, który powiększył stan zadłużenia i po wprowadzeniu poprawki w dniu 15.11.2005 r. został ponownie obliczony stan sprawy. Wówczas zostało wykazane, że powstała nadpłata, w związku z czym skorygowano nienależnie pobrane kwoty egzekucyjne w wysokości 36,30 zł oraz zwrócono się do wierzycielki o zwrot nienależnie pobranych kwot w łącznej wysokości 191,62 zł. W dniu 18.11.2005 r. komornik wysłał powodowi kwotę 227,92 zł. Poinformował także, że wcześniejsze przekazy tj. dwa razy po 45,98 zł wynikały z faktu, że wierzycielka nie odebrała tych kwot, ponieważ uznała, że wystąpiła nadpłata.

Powód zwrócił się do komornika o wyjaśnienie podstaw do prowadzenia egzekucji i przedstawienie rozliczenia. Komornik pismem z 22.12.2005 r. wyjaśnił dłużnikowi, że z wyegzekwowanej kwoty 2.222,15 zł na koszty egzekucyjne zaksięgowano 281,90 zł, a winno być 245,60 zł, na opłaty pocztowe za przekazy do wierzycielki kwotę 65,74 zł. Do wierzycielki wysłano kwotę 1.874,51 zł, a winno być 1.581,53 zł tj. 1.250 zł należności głównej i 331,53 zł odsetek.

Komornik wyjaśnił, że wierzycielka nie odebrała dwóch ostatnich przekazów w kwocie po 50,68 zł natomiast poczta potrąciła kwotę 4,70 zł za zwrot przekazu, co daje kwotę dla wierzycielki 1773,15 zł. W związku z tym komornik wystornował kwotę 36,30 zł kosztów egzekucyjnych, a wierzycielka zwróciła kwotę 191,62 zł. Do dłużnika wysłano dwa razy kwotę po 45,98 zł oraz kwotę 227,92 zł (36,30 zł nadpłaty kosztów egzekucyjnych plus 191,62 zł zwrot wierzycielki). Ponieważ dłużnik nie odebrał kwoty 227,92 zł, kwota ta została przekazana do depozytu sądowego do wyjaśnienia.

Powód kierował również pisma do Prezesa Sądu Rejonowego w K.i Prezesa Sądu Okręgowego w O., będące skargami na postępowanie prowadzone przez komornika W. P..

Zarówno Prezes Sądu Rejonowego w K. jak i Sąd Okręgowego w O. w każdym przypadku dokonywali analizy postępowania w sprawie I Kmp 135/03 wzywając komornika do złożenia stosownych wyjaśnień oraz nadesłania dokumentacji rozliczeniowej, nie znajdując podstaw do podejmowania czynności nadzorczych, o czym powód był informowany na piśmie.

W świetle powyższych okoliczności Sąd Okręgowy uznał, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wskazał, że analiza materiału dowodowego prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż dobra osobiste powoda nie zostały naruszone. Podniósł przy tym, że dokonując oceny, czy doszło do ich naruszenia należy kierować się kryteriami obiektywnymi, natomiast jedynie subiektywne poczucie krzywdy powoda i jego przekonanie o bezprawności działań komornika, nie jest wystarczające do uznania słuszności jego racji. Sąd I instancji dokonał również oceny, że zebrane w sprawie dowody nie dają podstawy do uznania, że działania komornika W. P., Prezesa Sądu Okręgowego w O. oraz Prezesa Sądu Rejonowego w K., nosiły znamiona bezprawności.

Orzeczenie o kosztach wydane zostało w oparciu o treść art. 98 k.p.c.

Wyrok Sądu Okręgowego zaskarżył apelacją powód wnosząc o jego zmianę w całości i uwzględnienie powództwa. Z obszernego uzasadnienia apelacji wynika, że sformułował w niej zarzut naruszenie przepisów postępowania, zarzucając Sądowi Okręgowemu: nieuwzględnienie chronologii zdarzeń, pominięcie istotnych okoliczności, nieprzeprowadzenie konfrontacji stron, brak oceny dostarczonych dowodów, w tym pominięcie dokumentów ze sprawy I Ca 270/08 oraz poczynienie błędnych ustaleń faktycznych odnośnie błędu komputerowego, którego nie było w 2003, w 2004, ani do połowy 2005 r.

W odpowiedzi na apelację zarówno Skarb Państwa - zastępowany przez Prokuratorię Generalną SP jak i pozwana, wnieśli o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na ich rzecz od powoda kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

W uzupełnieniu braków formalnych apelacji, na rozprawie w dniu 26.04.2012 r. powód sprecyzował jej zakres, co dochodzonego od pozwanych zadośćuczynienia, wskazując, że domaga się zmiany zaskarżonego wyroku w tym przedmiocie poprzez zasądzenia od nich solidarnie kwoty 9.000 zł.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Podstawą jej rozstrzygnięcia był stan faktyczny ustalony przez Sąd Okręgowy (w zakresie powyżej wskazanym), bowiem zarzucane przez apelującego błędy w chronologii zdarzeń odnoszących się do przyczyn wyegzekwowania przez Komornika W. P. nadmiernych opłat w toku prowadzonych przeciwko niemu działań egzekucyjnych, nie miały jakiegokolwiek znaczenia dla oceny trafności zapadłego w niniejszej sprawie rozstrzygnięcia.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że powództwo przeciwko B. P. o zapłatę kwoty 12.742,44 zł, podlegało oddaleniu z powodu braku jej legitymacji biernej do występowania w niniejszej sprawie. Zgodnie z brzmieniem art. 922 §2 k.c. zdanie 1 k.c., nie należą do spadku prawa i obowiązki zmarłego ściśle związane z jego osobą. Ponieważ

powód wystąpił z żądaniem zasądzenia min. od pozwanej w/w kwoty, tytułem zadośćuczynienia za naruszenie jego dóbr osobistych przez jej spadkodawcę W. P., w toku prowadzonych przez niego działań egzekucyjnych, należało uznać, że ewentualny jego obowiązek zadośćuczynienia roszczeniu powoda pozostawał ściśle związany z jego osobą, a zatem nie należał do długów spadkowych.

Należy w tym miejscu wskazać, że Sąd Okręgowy mimo cofnięcia przez powoda pozwu przeciwko B. P. o złożenie oświadczenia zawierającego przeprosiny w imieniu jej spadkodawcy, nie umorzył w tym zakresie postępowania, lecz również w tym zakresie oddalił powództwo. W związku z tym, że powód, co do zapadłego w tym przedmiocie rozstrzygnięcia nie wnosił zarzutów, jak również nie formułował w tym zakresie wniosków skierowanych przeciwko pozwanej, należało uznać, że brak było podstaw do jego zmiany.

Odnosząc się natomiast do kwestii odpowiedzialności Skarbu Państwa, to Sąd Apelacyjny podziela ocenę Sądu Okręgowego, który uznał, iż w okolicznościach niniejszej sprawy brak było podstaw do uznania, że doszło do naruszenia dóbr osobistych powoda, co uzasadniało oddalenie powództwa w całości.

Przepis art. 24 §1 kc uzależnia ochronę dóbr osobistych od dwóch przesłanek: zagrożenia lub naruszenia dobra osobistego oraz od bezprawności działania. Na żądającym ochrony ciąży jedynie dowód, że dobro osobiste zostało zagrożone lub naruszone, natomiast egzoneracja działającego może polegać na wykazaniu, że działanie jego „nie było bezprawne”. Działanie nie jest bezprawne, chociażby zagrażało dobru osobistemu lub nawet je naruszało, przede wszystkim wówczas, gdy jest oparte na obowiązującym przepisie prawa albo stanowi wykonywanie prawa podmiotowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2000 r., III CKN 553/98, LEX nr 52737).

Należy podkreślić, że wszczęcie na wniosek A. O. (2) - przedstawiciela ustawowego małoletniego syna powoda i dalsze prowadzenie postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w K. było prawidłowe zarówno z formalnego punktu widzenia, jak również pod względem merytorycznym. W związku z tym wszczęcie tej egzekucji nie było, ani działaniem bezprawnym, ani też naruszającym dobra osobiste powoda.

Wbrew twierdzeniom powoda na dzień 1.10.2003 r. istniała po jego stronie zaległość alimentacyjna w kwocie 550 zł, wynikająca z zapłaceniami przez niego 11 rat alimentacyjnych w kwocie o 50 zł niższej, niż wynikała z wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 01.10.2001 r. sygn. akt I RC 70/01, który uprawomocnił się w dniu wydania przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyroku oddalającego apelację, tj. w dniu 15.11.2002 r. Wierzycielka A. O. (2) była zatem uprawniona do złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji alimentów zaległych od dnia 15.11.2002 r. do 30.09.2003 r. Z chwilą, gdy dłużnik zaczął spełniać świadczenie alimentacyjne w kwocie przewidzianej ww. tytułem wykonawczym, tj. od momentu, gdy dowiedział się, że jego skarga kasacyjna od rozstrzygnięcia o alimentach w wyroku rozwodowym została odrzucona, (co miało miejsce w 11.2003 r.) zaistniały po jej stronie podstawy do ograniczenia wniosku egzekucyjnego. Istotnie zatem wierzycielka zachowała się w sposób niewłaściwy, gdyż wniosek w tym zakresie złożyła z opóźnieniem, kiedy to Komornik zwrócił się do niej o ustosunkowanie się do sformułowanych w tym zakresie zarzutów powoda (powinna była ograniczyć postępowanie egzekucyjne, a po wyegzekwowaniu zaległych kwot - wskazać, że brak jest zobowiązania wymagającego prowadzenia egzekucji).

Niewłaściwe postępowanie wierzycielki polegające podtrzymywaniu wniosku o egzekucję pomimo, że świadczenie objęte tytułem wykonawczym zostało spełnione, nie przekłada się jednak na bezprawność działań komornika (sprawa o zapłatę z tego tytułu między byłymi małżonkami została zakończona wyrokiem SO w O. z dnia 3.07.2008 r. sygn. akt II Ca 270/08 k: 178). Zgodnie z art. 804 kpc komornik nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym i wykonuje tytuł zgodnie z wnioskiem wierzyciela. Dopóki zatem wierzycielka była zdecydowana prowadzić egzekucję, dopóty komornik zobowiązany był działać zgodnie z jej wnioskiem. Z art. 825 pkt 1 kpc wynika, że komornik umorzy postępowanie w całości lub w części na wniosek wierzyciela, zaś na wniosek dłużnika złożony w trakcie prowadzonej egzekucji, tylko jeżeli prawomocnym orzeczeniem tytuł wykonawczy został pozbawiony wykonalności (pkt. 2 tego przepisu). Dłużnik w postępowaniu egzekucyjnym nie może się bronić zarzutem, że objęte tytułem wykonawczym roszczenie nie istnieje, a w szczególności, że ono wygasło na skutek wykonania przez niego świadczenia. Tego rodzaju zarzut można podnieść jedynie w drodze powództwa

przeciwegzekucyjnego opartego na art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. (por. postanowienie SN z 27.01.1971 r., II CZ 16/71, OSNCP 1971, nr 9, poz. 162)

Zauważyć wprawdzie należy, że w toku postępowania egzekucyjnego doszło do błędnego naliczenia zadłużenia dłużnika, w związku z czym powstała nadpłata po stronie powoda, następnie wykryta i skorygowana przez komornika. Sam ten fakt nie może być jednak oceniony jako działanie intencjonalnie skierowane przeciwko powodowi, uzasadniające twierdzenie, że doszło do naruszenia jego dóbr osobistych, tym bardziej, że kwota nadpłaty wynikająca z błędnych naliczeń komornika nie była na tyle wysoka, by zachwiać sytuacją ekonomiczną powoda (około 200 zł).

W świetle okoliczności sprawy Sąd Apelacyjny podziela również stanowisko Sądu Okręgowego, iż brak było podstaw do stwierdzenia bezprawności działań sądów sprawujących nadzór **judykacyjny** nad komornikiem. **Nadzór ten** realizowany jest zasadniczo za pomocą skargi na czynności komornika, które dłużnik składał w toku egzekucji. Tenże środek zaskarżenia nie mógł jednak odnieść skutku oczekiwanego przez dłużnika, skoro powód formułował w nich zarzuty materialnoprawne, co przy skardze na czynności komornika jest niedopuszczalne.

Czynności podejmowane przez sąd jako organ nadzoru nad komornikiem były zatem podejmowane właściwie i w odpowiednim czasie, dlatego brak jest jakichkolwiek podstaw do przypisania postępowaniu pozwanego Skarbu Państwa działań nakierowanych na naruszenie dóbr osobistych powoda.

Słusznie również zwrócił uwagę Sąd Okręgowy, że o tym, czy doszło do naruszenia dóbr osobistych decydują kryteria obiektywne. W niniejszej sprawie, stosując je nie można było podzielić stanowiska apelującego, iż zebrany w sprawie materiał dowody stanowi podstawę, aby faktycznie doszło do naruszenia jego dóbr osobistych.

Konsekwencją powyższego stanowiska było uznanie, że roszczenia powoda o przeprosiny i zapłatę, jak trafnie ocenił Sąd Okręgowy nie zasługiwały na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację powoda.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., stosownie do jego wyniku.

W związku z tym, że w ramach apelacji powód domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenia od pozwanych solidarnie na jego rzecz kwoty 9000 zł, zgodnie z ich wnioskiem o zasądzenie od niego na ich rzecz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych, zasadnym było ich zasądzenie z tego tytułu w kwotach po 900 zł - § 6 pkt 4 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (w odniesieniu do B. P.) oraz § 6 pkt 4 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) w zw. z art. 99 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (w odniesieniu do pozwanego SP).

Ponadto powód domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez nakazanie pozwanemu Skarbowi Państwa złożenie przeprosin, a zatem wobec oddalenia apelacji również w tym zakresie, zasadnym było uwzględnienie poniesionych przez tego pozwanego kosztów związanych z dochodzeniem przeciwko niemu roszczeń o naruszenie dóbr osobistych powoda w kwocie 270 zł - § 11 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) w zw. z art. 99 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.